

Saltanat Delili

Hiç mümkün müdür ki, bu âlemin sultanı olan Zat-ı Zülcelâl, nihayetsiz kemalini göstermek için bu kâinatı gayet âli gayeler ve yüksek maksatlarla icad etsin ve sonra o gaye ve maksatlara karşı iman ve ibadetle mukabele edenlere bir mükâfatı bulunmasın? Ve o gayelere, red ve tahkirle mukabele edenlere bir cezası olmasın? Bu mükâfat ve ceza burada yok hükmündedir. Demek, başka yerde bir mükâfat ve ceza yeri vardır ve olmalıdır.

Bu delili iki başlıkta inceleyeceğiz. İlk önce, gözümüz önündeki şu kâinatta küçük bir gezinti yapalım ve bu âlemde hükmeden saltanatı görelim. Daha sonra da bu saltanatın sahibi kimdir, onu tanıyalım.

1. BASAMAK: ŞU ÂLEMDE GÖZÜKEN SALTANATIN SAHİBİ KİMDİR?

Bilinen yaklaşık 300 milyar galaksi, içlerinde bulunan yaklaşık 300'er milyar yıldızla son derece düzenli bir şekilde varlıklarını sürdürmektedirler. Öyle ki tüm galaksiler, yıldızlar, gezegenler ve uydular hem kendi etraflarında hem de bağlı oldukları sistemlerle birlikte belirli yörüngelerde dönmektedirler.

Üstelik evrendeki hız kavramı, dünya ölçüleriyle karşılaştırıldığında akıl almaz boyutlardadır. Milyonlarca ton ağırlığındaki yıldızlar, gezegenler, galaksiler ve galaksi kümeleri uzay içinde müthiş bir süratle hareket ederler.

Üzerinde yaşadığımız Dünya saatte 1670 km. hızla kendi eksenini etrafında ve 108.000 km. hızla da Güneş'in etrafında döner. Güneş sisteminin, galaksi merkezi etrafındaki dönüş sürati saatte 720.000 km. iken, Samanyolu galaksisinin uzaydaki hızı saatte 950.000 km.dir. Durmaksızın devam eden hareket öylesine yoğundur ki, Dünya ve Güneş sistemi her sene bir önceki sene bulunduğu yerden 500 milyon kilometre uzakta bulunur.

Acaba böyle intizamlı bir hareketin tesadüfen olması hiç mümkün müdür? Düz yoldaki bir arabanın intizamlı hareketi gibi basit bir intizamı dahi, şoförün maharetine bağlamak zorunda olan insan, nasıl olur da kâinattaki şu intizamı tesadüfe ve sebeplere havale edebilir?

Evet, kâinat öyle bir saraydır ki, yıldızlar o sarayın kandilleridir. Dünya ise o sarayda sadece küçük bir odadır. Güneş o odanın lambası ve sobası, Ay ise gece lambasıdır.

Dünyamızın lambası olan Güneş, Dünyamızdan 1.300.000 defa daha büyüktür.

Bizim galaksimiz olan Samanyolu galaksisinde ise iki yüz milyar ile üç yüz milyar arasında yıldız vardır. Her biri Güneş büyüklüğünde üç yüz milyar yıldızın kapladığı alanı hayal edebilir

misiniz? **Acaba bu kadar yıldızı birbirine çarptırmadan gezdiren kimdir?**

Güneş'in merkez sıcaklığı 20.000.000 santigrat derecedir. (Suyun 100 derecede kaynadığı malumdur.) Eğer Güneş'ten toplu iğne ucu kadar bir madde getirebilseydik, 160 km. uzaklıktaki bir maddeyi yakabilirdi. Eğer bütün Dünya odun ve kömür olsaydı, Güneş'in bir günlük ihtiyacını karşılayamazdı. **Acaba güneş sobasını söndürmeden yakan kimdir?**

Güneş'in Dünya'ya uzaklığı 150.000.000 km.dir. Samanyolu galaksimizin çapı ise 100.000 ışık yılıdır. (Işığın saniyedeki hızı 300.000 km.dir.) Eğer saniyede 10.000 km. hızla giden bir roket binseydik, galaksimizin bir yanından öbür yanına gitmek için 15.800.000.000 yıla ihtiyacımız olacaktı.

Bilim adamları 1.400 adet kuyruklu yıldızı tespit etmişlerdir. En kısasının kuyruk uzunluğu 300.000.000 km.dir.

Güneşimizin, Dünya'dan 1.300.000 defa daha büyük olduğunu öğrenmiştik. Şimdi dikkat edin! Hayalin dahi tasavvur edemeyeceği bir yıldızdan söz edeceğiz: Betaklus yıldızı! Bu yıldız o kadar büyüktür ki, çapı 250 Güneş büyüklüğündedir. Hacimce Güneş'ten on binlerce defa daha büyüktür.

Dilerseniz biraz da Dünyamıza bakalım: Dünyamızda 1.000.000 farklı tür vardır. Her bir türü bir tabura benzetirsek, dünya ordugâhında 1.000.000 tabur ve her bir taburun da hadsiz efradı vardır. Sadece sinek taburunda bir baharda yaratılan fertler, kıyamete kadar yaratılacak bütün insanlardan daha fazladır.

Evet, bu dünya öyle bir ordugâhtır ki, bu ordudaki askerlerin milletleri farklı, silahları farklı, elbiseleri farklı, talimatları farklı, suretleri farklı ve erzakları farklıdır.

Kâinatta ve dünyada hüküm süren saltanatı anlatmak için ne zaman yeter ne de söz...

Şimdi sorumuz şu: Biliyoruz ki, bir köy muhtarsız olmaz, bir şehir valisiz olmaz ve bir memleket sultansız olmaz ve olamaz; acaba hiç mümkün müdür ki, şu kâinatta gözükten muhteşem saltanat sultansız ve meliksiz olsun?

Nasıl ki muhteşem bir saray görsek, o sarayın sultansız ve sahipsiz olması mümkün değildir. Biz sultanı görmesek de o saray, varlığı ve ihtişamı ile sultanın varlığına ve ihtişamına delalet eder.

Acaba böyle basit bir saray bile maliksiz, sultansız olamazsa; kâinat sarayının sultansız, şu âlem memleketinin padişahsız ve şu mülkün maliksiz ve sahipsiz olması mümkün müdür?

Hem intizamlı hareket eden muhteşem bir ordu görsek, ama kumandanını görmesek; o ordunun meliksiz, sahipsiz ve başıboş olabileceğine ihtimal verebilir

miyiz?

Elbette hayır! Çünkü askerlerin terbiyesi, düzenli hareketleri, silahlarının verilmesi, elbiselerinin değiştirilmesi ve ihtiyaçlarının karşılanması gibi hâller ispat eder ki bu ordu bir kumandana ve melike bağlıdır ve onun emriyle hareket ederler.

Acaba böyle küçük bir ordunun bile idaresi, terbiyesi, beslenmesi ve ihtiyaçlarının karşılanması gibi hâller kumandansız ve meliksiz olmaz ve tesadüfe havale edilemezse şu yeryüzünde yüz binler muhtelif taburlardan oluşan hayvanlar ve bitkiler ordusunun kumandansız ve meliksiz olması mümkün müdür?

Hem dediğimiz gibi, bu öyle bir ordudur ki, milletleri farklı, silahları farklı, elbiseleri farklı, talimatları farklı, suretleri farklı ve erzakları farklıdır.

İşte böyle bir ordunun meliksiz ve kumandansız olması hiç mümkün müdür? Bu ordunun öyle bir meliki vardır ki, hiç birini unutmaz ve hiçbir işi birbirine karıştırmaz.

İşte bu ordu, misalimizdeki ordudan ne kadar büyükse büyüklüğü ve mükemmelliği nispetinde, kumandanları olan Allah'ı, Melik ve Sultan ismiyle bizlere tanıttırır.

Bu ordunun sultanı olan Cenab-ı Hakk'ı inkâr etmek, ancak göz önündeki bu saltanatı inkâr etmek ile mümkün olur. Göz önündeki saltanatı inkâr edemeyen, Sultan-ı Ezel ve Ebed olan Cenab-ı Hakk'ı da inkâr edemez. Demek Cenab-ı Hakk'ın varlığı, göz önündeki şu kâinatın varlığı kadar açıktır ve bedihidir.

2. BASAMAK: SULTAN İSMİNİN AHİRETİ GEREKTİRMESİ

1. basamakta kâinattaki saltanatı bir nebze de olsa gördük ve "Fiiller failsiz olamaz." kaidesini kullanarak göz önündeki saltanattan, bu saltanatın sahibi olan Allah'ın varlığına ve O'nun "Sultan" ismine ulaştık. Bu basamakta ise Allah'ın Sultan isminin ahireti gerektirdiğini ispat edeceğiz.

Malumdur ki, en küçük sultanlar bile saltanatlarının izzetini korumak ve haşmetini muhafaza etmek için, kendilerine güzel hizmet edenlere mükâfat ve isyan edenlere ceza verir. Mükâfat ve ceza, saltanatın olmazsa olmazıdır.

Hatta bir asi, sultana isyan etse ve: "Sultan beni yakalayamaz, bana ceza veremez, gücü bana yetmez..." dese... Sultan, saltanatının haşmetini korumak için o asiye yakalamalı ve onu hapse atmalıdır. Eğer memleketinde bir hapis yoksa bile, saltanatının haşmetini muhafaza etmek için o asiye bir hapis yapmalı ve onu yakalayıp o hapse atmalıdır. **Ta saltanatının izzeti muhafaza edilsin ve izzet zillete inkılâp etmesin!**

Madem sultan, saltanatının izzetini korumak için kendisine hizmet edenlere mükâfat ve isyan edenlere ceza vermek zorundadır. **O hâlde şimdi soruyoruz:**

Acaba 1. basamakta varlığını ispat ettiğimiz Sultan-ı Ezel ve Ebed olan Allah-u Teâlâ,

kendisine hizmet edenlere bu dünyada hakkıyla mükâfat veriyor mu? Ve yine kendisine isyan edenlere bu dünyada hakkıyla ceza veriyor mu?

Hayır vermiyor! Ne O'na hizmet edenler bu dünyada hakkıyla mükâfat görüyor ve ne de O'na isyan edenler hak ettikleri cezaya uğruyor.

O hâlde şimdi yine soruyoruz: Ezel ve Ebed Sultanı olan Allah-u Teâlâ'nın, saltanatının izzetini ve haşmetini koruması için ne yapması lazım?

Elbette, bir mükâfat ve ceza yeri açması ve bu dünyada kendisine hizmet edenlere orada mükâfat ve bu dünyada kendisine isyan edenlere orada ceza vermesi lazım! Bu olmazsa, Cenab-ı Hak -hâşâ- saltanatının izzetini muhafaza etmemiş olur.

Zira bir kâfir, küfrünün lisan-ı hâli ile der ki: "Ey Sultan olduğunu bildiren Allah, sen beni yakalayamazsın, beni cezalandıramazsın, beni hapsine atamazsın, sen cehennemi yaratamazsın, senin gücün ahireti yaratmaya yetmez..."

Evet, bütün bu sözler ve daha yazmaya cesaret edemediklerimiz, kâfirin lisan-ı hâl ile söylediği ve küfrün neticesi olan sözlerdir. Eğer -faraza- Allah'ın cehennemi yaratmak için hiç bir sebebi olmasaydı bile, sadece kâfirin bu sözlerinden dolayı cehennemi yaratacak ve onu oraya atarak saltanatının izzetini koruyacaktı.

Şimdi, birinci delili maddeler hâlinde özetleyerek meseleyi biraz daha iyi kavrayalım:

1. Zerrelerden yıldızlara ve atomlardan galaksilere kadar şu kâinatta muhteşem bir saltanat gözükmekte ve bu saltanat her yerde hükmetmektedir.
2. Bir köyün muhtarsız, bir şehrin valisiz, bir memleketin sultansız ve bir sarayın meliksiz olması mümkün olmadığı gibi; bu kâinatta hükmeden saltanatın da sultansız olması mümkün değildir. Bu sultanı kabul etmemek, ancak göz önündeki şu saltanata inkâr etmekle mümkündür; göz önündeki saltanata inkâr etmek ise aklını kaybetmemiş hiçbir kimse için mümkün değildir.
3. Sultanlar, kendilerine hizmet edenlere mükâfat verirler. Bu, saltanatın izzetini muhafaza etmek içindir. Hâlbuki bu âlemin sultanına hizmet edenler bu dünyada hakkıyla mükâfat görmemektedirler. O hâlde bu mükâfatın verileceği başka bir memleket olmalıdır, ta ki saltanatın izzeti muhafaza edilebilsin.
4. Sultanlar, kendilerine isyan edenlere ceza verirler, ta ki saltanatlarının haşmet ve izzetlerini koruyabilsinler. Hâlbuki bu âlemin sultanı olan Allah-u Teâlâ'ya isyan edenler bu dünyada hakkıyla ceza görmemektedirler. O hâlde bu cezanın verileceği başka bir memleket olmalıdır, ta ki saltanatın izzeti ve haşmeti muhafaza edilebilsin.
5. Ahireti inkâr edebilmek için, ilk önce Cenab-ı Hakk'ın "Sultan" ismini inkâr edebilmek

gerekir. Cenab-ı Hakk'ın "Sultan" ismini inkâr edebilmek için de şu kâinatta gözükten haşmetli saltanatı inkâr edebilmek lazımdır. Demek, kâinatta gözükten haşmetli saltanatı inkâr edemeyen, bu saltanatın sultanı olan zatı inkâr edemez. Ve bu sultanı inkâr edemeyen de ahireti inkâr edemez, zira saltanatın izzeti ancak ahiretin gelmesiyle muhafaza edilebilir.

Başta dediğimiz gibi, ahiretin varlığı üç adım ile ispat edilir. Her bir adımı bir zincir halkaya benzettiğimizde, bu üç halka birbirine girmiştir. Birini koparabilmek için, tümünü koparabilmek ve tamamını parçalayabilmek gerekir; tümüne ilişemeyen bir halkaya da ilişemez.

Dolayısıyla, gözümüz ile gördüğümüz şu âlemdeki saltanatı inkâr edemeyen, bu saltanatın sultanı olan zatı inkâr edemez, zira saltanat sultansız olamaz. Sultanı inkâr edemeyen de ahireti inkâr edemez, zira ancak ahiretin gelmesiyle bu sultanın izzeti muhafaza olunur.

O hâlde diyebiliriz ki: Elbette, gücü her şeye yeten ve koca yıldızları tesbih taneleri gibi çeviren bu sultan, saltanatının izzetini muhafaza etmek için ahireti getirecek ve kendisine güzelce hizmet edenlere mükâfat verecektir. Kendisine isyan ederek âdeta "Sen beni yakalayamazsın, senin gücün bana yetmez!" diyenlere de hak ettikleri cezayı vererek onları haps-i ebedisi olan cehenneme atacaktır. Bu, göz önündeki şu saltanat kadar açıktır ve bedihidir.